

lại kìm kẹp sáng kiến cá nhân; tự do, nhưng lại phải theo sự định hướng của bóng ma Xã hội chủ nghĩa!

Thật ra, đó là mô hình rập khuôn theo đường lối của Đảng Cộng Sản Trung Quốc. Cộng sản Việt Nam hi vọng cũng sẽ có được sự phát triển trong một chế độ toàn trị. Nhưng, thực tế cho thấy, mô hình trung quốc cũng đang thoái trào và không có tương lai.

V. Phá sản văn hoá

Hậu quả lớn nhất cho dân tộc là sự phá sản văn hoá. Chủ nghĩa cộng sản hãnh diện về một mẫu người lí tưởng riêng: đó là „Con người cộng sản“ hay „Con người mới xã hội chủ nghĩa“.

Con người mới này phải biết nuôi dưỡng hận thù, phải biết dứt khoát phân biệt bạn - thù, phải là đầy tớ trung kiên của Đảng và Chủ nghĩa; nó phải là siêu nhân, đập Trời sang một bên, để tự mình „biến sỏi đá thành cơm“; nó chẳng cần đạo đức tôn giáo hay truyền thống dân tộc, vì đã có „đạo đức bác Hồ“ và „Chủ nghĩa ưu việt“ soi đường. Vì vậy, tôn giáo phải bị tiêu diệt; truyền thống cha ông phải bị cắt lìa; lịch sử dân tộc chỉ còn là những gì ĐCS muốn; cương thường, luật pháp bị dẹp bỏ và thay thế bằng nghị quyết Đảng.

Nhưng rồi cả toà chủ nghĩa bồng dung sụp đổ, kéo theo sự phá sản toàn bộ cấu trúc con người mới xã hội chủ nghĩa. Đạo đức xã hội chủ nghĩa, văn hoá xã hội chủ nghĩa, luật pháp xã hội chủ nghĩa... tất cả hoá ra chỉ là ảo tưởng. Mọi nền tảng luân thường đạo lí biến mất, con người mới chưa có, mà con người cũ đã mất. Xã hội khủng hoảng: băng hoại đạo đức, tha hoá văn hoá, bạo lực, lừa đảo, tham ô, dối trá lan tràn, ĐCS giờ quay ra hào phóng cho xây những chùa chiền, nhà thờ, đền đài lộng lẫy, nhưng càng xây nạn buôn thần bán thánh càng được thúc đẩy. Họ phát động những phong trào hồi sinh văn hoá dân tộc: „Phố văn hoá“, „Làng văn hoá“, „Ngõ văn hoá“, „Chợ văn hoá“..., nhưng chẳng ai biết thứ văn hoá muốn hồi sinh là gì. Họ ra sức cải tổ giáo dục, nhưng vẫn không chịu rời bỏ cái thầy ma giúp họ đặc quyền đặc lợi. Họ âm thầm kích động một thứ chủ nghĩa dân tộc quá khích, để thế chỗ cho sự bốc hơi của lòng yêu nước chân chính.

Mọi nỗ lực thất bại, vì đây cũng chỉ là những chiêu trò thiếu thực tâm, và nhất là vì người dân không còn tin vào chế độ,

VI. Bế tắc và lối ra

Vậy đâu là lối thoát cho tình trạng bế tắc và khủng hoảng hiện nay?